

7/2013. (VII. 25.) HM rendelet

a kegyeleti gondoskodásról és az ehhez kapcsolódó egyes szociális feladatokról

A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény 238. § (2) bekezdés 26. pontjában, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény 81. § (2) bekezdés *f*) pontjában és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 85. § (5) bekezdés *q*) pontjában és (7) bekezdés *a*) pont *ab*) alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 290/2011. (XII. 22.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. Általános rendelkezések

1. § (1) E rendelet alkalmazásában:

a) honvédelmi szervezet: a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 2. § 13. pontja szerinti honvédségi szervezet és a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat (a továbbiakban: KNBSZ),

b) Hősök Parcellája: a Budapest, Fiumei úti temető 52-es parcellája,

c) intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó: a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 20. §-a szerinti személy,

d) kegyeleti minősítés: az elhunyt honvéd vagy nyugállományú katona életútja, érdemei, a szolgálatteljesítésének jellege és halálának körülményei figyelembevételével a minősítésre jogosult parancsnok által „Hősi halottá”, „Magyar Honvédség halottjává” vagy „Katonai szolgálat halottjává” nyilvánítása,

e) minősítésre jogosult parancsnok: a Hjt. 139. § (1) és (2) bekezdése szerinti eljáró, továbbá a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló HM rendelet szerint minősítésre jogosult személy,

f) nyugdíjas közalkalmazott: az a korábban közalkalmazottként, polgári alkalmazottként vagy kinevezett polgári alkalmazottként foglalkoztatott személy,

fa) akinek nyugdíjazását közvetlenül megelőző utolsó foglalkoztatási jogviszonya honvédelmi szervezettel állt fenn, vagy

fb) aki a honvédelmi szervezettel fennálló jogviszonyának megszűnése és nyugdíjba vonulása között új jogviszonyt nem létesített, feltéve, hogy a két időpont között eltelt idő az 1 évet nem haladja meg,

g) nyugdíjas kormánytisztviselő: az a korábban kormánytisztviselőként, kormányzati ügykezelőként, köztisztviselőként, közszolgálati ügykezelőként, polgári alkalmazottként vagy kinevezett polgári alkalmazottként foglalkoztatott személy,

ga) akinek nyugdíjazását közvetlenül megelőző utolsó foglalkoztatási jogviszonya honvédelmi szervezettel állt fenn, vagy

gb) aki a honvédelmi szervezettel fennálló jogviszonyának megszűnése és nyugdíjba vonulása között új jogviszonyt nem létesített, feltéve, hogy a két időpont között eltelt idő az 1 évet nem haladja meg.

(2) Ahol e rendelet külön nem nevesíti, hogy a kegyeleti gondoskodás és eljárás szabályai mely minősített elhunytakra alkalmazhatók, azon szabályokat a „Katonai szolgálat halottjává” nyilvánított elhunyt esetében is alkalmazni kell.

2. A kegyeleti minősítés

2. § (1) A szolgálati út betartásával kegyeleti minősítésre

a) az elhunyt honvéd „Hősi halottá” vagy a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánítása érdekében az állományilletékes parancsnok,

b) az elhunyt nyugállományú katona „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánítása érdekében

ba) az utolsó szolgálati helye szerinti honvédelmi szervezet, vagy jogutódjának vezetője,

bb) a Honvédség katonai igazgatási és központi adatfeldolgozó szervezetének vezetője, vagy

bc) a nyugállományú katonák érdekében tevékenykedő civil szervezet vezetője a Honvédség katonai igazgatási és központi adatfeldolgozó szervezetének útján

tehet javaslatot.

(2) A minősítésre vonatkozó javaslat tartalmazza:

a) az elhunyt születési helyét, idejét és anyja nevét,

b) a halál időpontját és körülményeit,

c) az elhunyt katonai pályafutásának leírását és rövid értékelését,

d) a minősítési javaslat indokolását,

e) az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó nevét, elérhetőségét és

f) ha ismert, a temetés tervezett helyét és idejét.

(3) A „Katonai szolgálat halottjává” nyilvánítás a Hjt. 139. § (3) bekezdése alapján az elhunyt életútja, érdemei, a szolgálatteljesítésének jellege és halálának körülményei figyelembe vételével történik.

3. § (1) A „Magyar Honvédség halottjává” az elhunyt honvéd vagy nyugállományú katona akkor nyilvánítható, ha

a) állományilletékes parancsnok volt,

b) tiszt esetén legalább ezredes, altiszt esetén főtorzszászlós rendfokozattal rendszeresített beosztásban teljesített szolgálatot,

c) 1990. után állami kitüntetésben részesült,

d) a honvédelem érdekében végzett tudományos munkában kiemelkedő teljesítményt nyújtott,

e) szolgálati feladat teljesítése közben, vagy szolgálati kötelemekkel összefüggő baleset vagy betegség következtében veszítette életét vagy

f) a nyugállományú katonák, nyugdíjas közalkalmazottak és nyugdíjas kormánytisztviselők a honvédelem érdekében tevékenykedő civil szervezetének munkájában legalább 10 éven keresztül aktív vezetői tevékenységet végzett.

(2) Az a honvéd vagy nyugállományú katona, aki a halálát szándékosan maga okozta, vagy a halála önhibájából eredő ittas vagy bódult állapota következménye, csak különös méltánylást érdemlő körülmények esetén nyilvánítható a „Katonai szolgálat halottjává”.

(3) Nem minősíthető az a nyugállományú katona, aki a Hjt. 223. §-a alapján egyenruha viselésére és a rendfokozat használatára méltatlanná válik.

3. A kegyeleti gondoskodás módja, feladatai

4. § (1) A Honvédség a kegyeleti gondoskodás keretén belül

a) megszervezi és lebonyolítja a katonai temetést, vagy - ha az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó a katonai tiszteletadással történő temetésről lemond - segítséget nyújthat a temetés előkészítésében, megszervezésében,

b) viseli a 8. § (2) bekezdés szerinti kegyeleti költségeket,

c) a minősítésre jogosult parancsnok engedélyével lehetővé teszi szolgálati gépjármű igénybevételeit a gyászszertartásra történő szállításhoz az elhunyttal közös háztartásban élő, ennek hiányában az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó és a munkatársak részére,

d) a „Hősi halottá” nyilvánított elhunytak esetén emléküik megőrzésére sírjelet, síremléket állít, gondoskodik annak állagmegóvásáról, a temetési hely feletti rendelkezési jog meghosszabbításáról, és szükség esetén a maradványok másik temetési helyre történő áthelyezéséről,

e) a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunytak esetén emléküik megőrzésére sírjelet, síremléket állít, és a síremlékállításig, de legfeljebb a temetést követő 1 évig hozzájárul a temetési hely gondozásának költségeihez,

f) a „Hősi halottá” és a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunytak esetén sírjel-, síremlékavatást, és koszorúzást rendez, illetve az elhunyt érdemei alapján emléktáblát, emlékhelyet létesíthet és

g) külföldi szolgálatteljesítés közben történő elhalálozás esetén megszervezi az elhunyt Magyarországra történő szállítását és fogadását.

(2) Az (1) bekezdés e) pontja szerinti határidő leteltét követően

a) a temetési hely feletti rendelkezési jog átszáll az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozóra, és

b) a Honvédséget a sírhely karbantartásával, gondozásával kapcsolatos kötelezettségek nem terhelik.

(3) Kegyeleti minősítés esetén a honvéd temetésén az állományilletékes parancsnok, nyugállományú katona temetésén pedig a Honvédség katonai igazgatási és központi adatfeldolgozó szervezetének vezetője a Honvédség képviselőjében a sírnál koszorút vagy sírcsokrot (a továbbiakban együtt: koszorú) helyez el.

(4) A „Hősi halottá” és a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunytakról való megemlékezésnek sírjel, síremlékavatáskor, Halottak Napján, a Magyar Hősök Emlékünnepén, vagy kerek évfordulók alkalmából az állományilletékes parancsnok, illetve a Honvédség központi katonai igazgatási és adatfeldolgozó szervezete a sírjelnél, síremléknél koszorút helyezhet el.

(5) A „Hősi halottá” és a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunytak emlékének megőrzésére a laktanyában, vagy az elhalálozás helyén emléktábla, kopjafa állítható.

(6) A honvédelmi szervezet költségére váltott temetési helyen az elhunyt házastársának vagy élettársának és más közeli hozzátartozójának koporsója vagy urnája a Honvédség katonai igazgatási és központi adatfeldolgozó szervezete vezetőjének hozzájárulásával helyezhető el. Az ebből származó többletköltség a közeli hozzátartozókat terheli.

(7) A Hjt. 139. §-a alapján nem minősített elhunyt temetési helyének gondozási költségeihez történő hozzájárulásról, vagy a költségek teljes átvállalásáról a honvédelemért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) egyedileg dönt.

(8) A „Katonai szolgálat halottjává” nyilvánított elhunyt esetén a temetési hely feletti rendelkezési jog a temetést követően átszáll az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozóra.

4. A katonai temetés

5. § (1) A kegyelet hivatalos kifejezéseként a végtisztesség megadása katonai temetéssel történik. A katonai külsőségekkel való temetési szertartást elhunyt honvédek vagy nyugállományú katonának lehet biztosítani. Formája lehet hamvasztás vagy elhamvasztás nélküli, egyházi, illetve világi szertartás, az elhunyt életében tett erre vonatkozó rendelkezése vagy az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó döntése alapján.

(2) A katonai temetésen az elhunyt iránti tiszteletet és megbecsülést, továbbá a testülethez való tartozás és a bajtársiasság érzése kifejezésére katonai díszkíséretet, díszőrséget, rendjel és érdemjel vivőket, kürtöst és csapatzászlót, valamint gyászzenét kell biztosítani.

(3) Ha a nyugállományú katona önkéntes tartalékos katonai szolgálatot teljesített, halála esetén az elért rendfokozata közül a magasabb rendfokozat szerinti katonai temetést kell számára biztosítani.

(4) A 3. § (2) bekezdése szerint minősítettek esetén a katonai tiszteletadással történő temetési szertartás nem alkalmazható.

6. § (1) A díszkíséret és a gyászzene az elhunyt minősítése, állománycsoportja és rendfokozata függvényében kerül biztosításra.

(2) A „Hősi halottá” nyilvánított elhunyt esetén a díszkíséretet századszintű alegység, a gyászzenét katonazenekar, a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunyt esetén a díszkíséretet szakasz, vagy a Központi Kegyeleti Munkacsoport (a továbbiakban: KKM) elnökének engedélye alapján századszintű alegység, a gyászzenét katonazenekar biztosítja.

(3) A „Katonai szolgálat halottjává” nyilvánított

a) tábornok elhunyt esetén, beleértve a nyugállományú tábornokot is, a díszkíséretet szakasz szintű alegység, a gyászzenét katonazenekar biztosítja,

b) hivatásos, szerződéses állományú vagy tényleges szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos főtitst, tiszt, zászlós, altiszt elhunyt esetén a díszkíséretet szakasz szintű alegység, a gyászzenét katonazenekar biztosítja,

c) nyugállományú főtitst elhunyt esetén a díszkíséretet raj szintű alegység, a gyászzenét katonazenekar biztosítja,

d) nyugállományú tiszt, zászlós, altiszt elhunyt esetén a díszkíséretet raj szintű alegység, a gyászzene audiótechnikai eszköz és kürtös alkalmazásával kerül biztosításra, vagy

e) legénységi állománycsoportba tartozó honvéd, a honvéd tisztjelölt, vagy a honvéd altisztjelölt elhunyt esetén a díszkíséretet raj szintű alegység, a gyászzene audiótechnikai eszköz és kürtös alkalmazásával kerül biztosításra.

(4) A KKM elnöke engedélyezheti a „Hősi halottá”, illetve a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított hivatásos állományú tábornok elhunyt végső nyughelyére ágyútalpon való kísérését.

5. Hősök Parcellája

7. § (1) A Hősök Parcellájába „Hősi halottá” és a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunytak temethetők.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérést kiemelkedő katonai, vagy történelmi személyiségek továbbá az első, valamint a második világháború során, vagy azokkal összefüggésben hősi halált halt magyar katonák esetén a miniszter egyedileg engedélyezhet.

(3) A Honvédség hadisírgondozásért felelős központi szerve a Hősök Parcellájában a „Hősi halottá” nyilvánítottak emlékének méltó megőrzése érdekében központi emlékművet állít.

(4) A nem a Hősök Parcellájába eltemetett „Hősi Halottá” nyilvánított elhunytak, és a szórásos temetési formában búcsúztatott „Hősi Halottá” nyilvánított elhunytak neve, rendfokozata, az elhalálozásuk időpontja és kegyeleti minősítésük - az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó egyetértése esetén - az erre a célra létrehozott központi emlékművön kerül feltüntetésre.

6. A kegyeleti költségek

8. § (1) A kegyeleti gondoskodás keretében lebonyolított szertartások, rendezvények, és egyéb feladatok meghatározása során figyelemmel kell lenni annak tényleges és várható költségeire, a társadalmi elvárásokra, az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó kívánságaira, a katonai hagyományokra és a temetkezési szokások helyben kialakult rendjére.

(2) Kegyeleti költségnek minősül

a) a temetési hely feletti rendelkezési jog megváltásának, illetve meghosszabbításának költségei,

b) a szolgáltatási költségek, így különösen a holttest tárolása, az elhunyt temetésre történt előkészítése, a ravatalozás, a búcsúztatás, a sírásás, a behantolás, az urnaelhelyezés, a hamvak temetőben történő szétszórása,

c) a temetési kellékek, így különösen a koporsó, a szemfedél, a fejfa költsége,

d) a helyi és a helyközi halott-szállítás költségei,

e) a gyászértésítés, a köszönetnyilvánítás országos vagy helyi médiában történő megjelentetése,

f) a holttest vagy a hamvak külföldről történő hazaszállításával kapcsolatos költségek,

g) a hősi temető, a hősi temetési hely, a kegyeleti emlékhely, az emlékmű létesítése, a sírjel, a síremlék, az emléktábla állítása, továbbá karbantartásuk költségei,

h) a temetési hely gondozásának költségei,

i) az exhumálás költségei, továbbá a hamvak, a sírjel, síremlék esetleges áthelyezésének költségei és

j) a temetéskor és a koszorúzaskor elhelyezett koszorúk költsége.

(3) A kegyeleti költségek az elhunyt minősítéséről szóló döntés, a halotti anyakönyvi kivonat másolata és a költségekről szóló, a honvédelmi szervezet nevére kiállított számlák alapján számolhatók el.

9. § (1) A Honvédség viseli

a) a 8. § (2) bekezdés b), c) és e) pont szerinti költségeket, valamint a temetőn belüli halottszállítás kiadásait,

aa) a „Hősi halottá” nyilvánított elhunytak esetén legfeljebb a költségvetési törvényben a közszolgálati tisztviselőkre meghatározott illetményalap (a továbbiakban: illetményalap) tizenötszöröséig,

ab) a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunytak esetén legfeljebb az illetményalap tízszereséig, vagy

ac) a „Katonai szolgálat halottjává” nyilvánított elhunytak esetén legfeljebb az illetményalap négyszereséig azzal, hogy a budapesti temetőkben történő temetésnél ezt az összeget 25%-kal növelni kell,

b) a temetési hely feletti rendelkezési jog megváltásának költségeit,

ba) a „Hősi halottá” nyilvánított elhunytak esetén a ténylegesen felmerült és a honvédelmi szervezet részére kiállított, számlával igazolt összeget,

bb) a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunytak esetén a honvédelmi szervezet részére kiállított, számlával igazolt összeget, mely nem haladhatja meg az illetményalap tízszeresét, vagy

bc) a „Katonai szolgálat halottjává” nyilvánított elhunytak esetén a honvédelmi szervezet részére kiállított, számlával igazolt összeget, mely nem haladhatja meg az illetményalap háromszorosát,

c) a „Hősi halottá” és a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunytak emlékmű, emléktábla, vagy sírjel, síremlék költségeit,

ca) a „Hősi halottá” nyilvánított elhunytak esetén legfeljebb az illetményalap tizennyolcszorosáig,

cb) a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunytak esetén legfeljebb az illetményalap tízszereséig,

cc) a 4. § (5) bekezdése szerint állítandó emléktábla, kopjafa állításának költségeit legfeljebb az illetményalap háromszorosáig,

d) az elhunyt holttestének vagy hamvainak belföldön, a temetőn kívüli helyi és helyközi szállítás miatt felmerülő, a honvédelmi szervezet nevére kiállított számlával igazolt költségeit,

e) külföldön szolgálatot teljesítő honvéd külföldön történő elhalálása esetén a hazaszállítás honvédelmi szervezet nevére kiállított számlával igazolt költségeit,

f) az elhunyt temetési helyének gondozása, sírjele, síremléke karbantartásának éves költségeként,

fa) a „Hősi halottá” nyilvánított elhunyt esetében az illetményalap 25%-át,

fb) a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunyt esetén az illetményalap 15%-át,

g) a „Hősi halottá” nyilvánított elhunyt exhumálásának és sírhelye áthelyezésének számlával igazolt összegét, ha a temetőt felszámolják, vagy a környezet a minősített elhunythoz méltatlanná válik.

(2) A 4. § (3) és (4) bekezdése szerinti temetéskor, vagy egyéb megemlékezéskor a koszorú a honvédelmi szervezet költségvetése terhére a honvédelmi szervezet nevére kiállított számla alapján számolható el.

(3) Az állományilletékes parancsnok a hivatásos és szerződéses katonák (a továbbiakban együtt: az állomány tagja), és a honvéd tisztjelölt, honvéd altiszt-jelölt, kormánytisztviselők, közalkalmazottak házastársa, élettársa, szülője vagy gyermeke halála esetén egy darab koszorú költségének elszámolását engedélyezheti.

(4) A (2) bekezdés szerinti koszorúra az illetményalap 0,2-szerese, sírcsokorra az illetményalap 0,1-szerese számolható el. Október 15. és március 15. között ezeket az összegeket 25%-kal kell növelni. A miniszter, a HM parlamenti államtitkár, a HM közigazgatási államtitkár, valamint a Honvéd Vezérkar főnök nevében elhelyezett koszorúra az illetményalap 0,4-szerese számolható fel.

(5) A „Hősi halottá” nyilvánítottak sírhelyét, urnafülkáját és a temetési helye feletti rendelkezési jogot határozatlan időre kell megváltani, illetve meghosszabbítani. A „Magyar Honvédség halottjává” és a „Katonai szolgálat halottjává” nyilvánított elhunyt temetési helye feletti rendelkezési jog egy alkalommal legfeljebb 25 évre váltható meg. Ettől eltérni csak akkor lehet, ha a temetőt üzemeltető illetékes önkormányzat rendeletében a 25 éves időtartamnál hosszabb egyszeri megváltási időt határoz meg.

(6) A 3. § (2) bekezdése szerint minősítettek eltemetésével összefüggő költségekhez való hozzájárulást a minősítésre jogosult parancsnok munkáltatói döntésben engedélyezheti. A hozzájárulás mértéke nem haladhatja meg az (1) bekezdés *a*) pont *ac*) alpontja, *b*) pont *bc*) alpontja, és *d*) pontja szerinti összeghatárok 50%-át.

7. A temetési segély

10. § (1) Temetési segély adható kérelemre

a) honvéd elhalálása esetén az elhalálkozás időpontjában az elhunyttal közös háztartásban élő házastárs, vagy élettárs részére, ha ilyen nincs, az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó részére,

b) az állomány tagjának, egyéni elbírálás alapján, szociális helyzetének figyelembevételével, ha a vele közös háztartásban élő házastársa, élettársa vagy egyenes ágbeli rokona elhalálzott.

(2) Az (1) bekezdés *b*) pontja szerinti temetési segély kifizetése - ha a kérelmező nem élt az elhunyttal közös háztartásban - a kérelmező nevére kiállított számla leadása ellenében engedélyezhető.

(3) A temetési segély összege az illetményalap 100%-a.

11. § (1) A Honvédség, az elhalálozás időpontjában az elhunyttal közös háztartásban élő házastárs, vagy élettárs részére, ha ilyen nincs, az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó részére, intézményes temetési segélyt folyósít:

a) ha az állomány tagja, vagy tényleges szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona szolgálati feladat teljesítése közben baleset vagy betegség következtében veszíti életét,

b) ha a halál a tényleges katonai szolgálat megszűnését követő egy éven belül, szolgálati kötelemmel összefüggő okból következik be.

(2) Az intézményes temetési segély összege az elhunyt utolsó havi távolléti díjának háromszorosa.

12. § (1) A temetési segély és az intézményes temetési segély kifizetését a honvéd állományilletékes parancsnoka engedélyezi.

(2) A 10. § (3) bekezdése szerinti összegnél magasabb, legfeljebb az illetményalap ötszöröséig terjedő emelt összegű temetési segély kifizetését a miniszter engedélyezheti kérelemre, különös méltánylást érdemlő esetekben, a kérelmező szociális helyzetére, életkörülményeinek jelentős romlására tekintettel.

(3) A 11. § (2) bekezdése szerinti összegnél magasabb intézményes temetési segély kifizetését a miniszter engedélyezheti kérelemre, a kérelmező szociális helyzetére, életkörülményeire tekintettel.

(4) A (2) és (3) bekezdés szerinti kérelmeket a jogosult a miniszternek címezve az állományilletékes parancsnoknak nyújthatja be.

8. A kormánytisztviselőkre és a közalkalmazottakra vonatkozó kegyeleti gondoskodás

13. § (1) A közalkalmazottakat a „munkáltatói jogkört gyakorló vezető” a „Honvédelmi szervezet saját halottjává” nyilváníthatja.

(2) A nyugdíjas közalkalmazottat a Honvédség központi katonai igazgatási és adatfeldolgozó szervezetének vezetője a „Honvédelmi szervezet saját halottjává” nyilváníthatja, ha a Honvédségnél legalább 20 év munkaviszonnyal, vagy közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkezett, és ezt a volt munkáltató személyügyi szerve, vagy az elhunyttal közös háztartásban élt házastársa, élettársa, vagy egyenes ágbeli rokona hitelt érdemlően igazolja.

(3) A nyugdíjas kormánytisztviselő a „Közszolgálat halottjává” akkor nyilvánítható, ha a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 152. § (5)-(7) bekezdésében meghatározott feltételeken túl a közszolgálatban legalább 20 év munkaviszonnyal, közalkalmazotti vagy közszolgálati jogviszonnyal rendelkezett, és ezt a volt munkáltató személyügyi szerve, vagy az elhunyttal közös háztartásban élt házastársa, élettársa, vagy egyenes ágbeli rokona hitelt érdemlően igazolja.

(4) A (2) és (3) bekezdéstől a miniszter kérelem alapján eltérhet, ha az elhunyt a honvédelem érdekében kifejtett tevékenységével kiemelkedően szolgálta a honvédelem ügyét, valamint a honvédelmi hagyományok ápolása területén kiemelkedő tevékenységet végzett.

(5) A „Közszolgálat halottjává” illetve a „Honvédelmi szervezet saját halottjává” történő nyilvánítás esetén a 8. § (2) bekezdés *a)-e)* és *j)* pontjaiban meghatározott kegyeleti költségek és a 9. § (1) bekezdés *e)* pontja szerinti költségek vállalhatók át. A költségek megtérítésére és elszámolására a „Katonai szolgálat halottjára” vonatkozó rendelkezések az irányadóak.

(6) A kormánytisztviselőkre és közalkalmazottakra a 4. § (3) bekezdést, és a 10-12. §-t is alkalmazni kell.

9. Záró rendelkezések

14. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

15. §¹

16. § (1) Az e rendelet hatálybalépése előtt a „Magyar Honvédség halottjává” nyilvánított elhunytak temetési helye feletti rendelkezési jog a rendelet hatálybalépését követő 18 hónapon belül átadásra kerül az intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó részére. A temetési hely feletti rendelkezési jog átadását követően a Honvédséget a sírhely karbantartásával, gondozásával kapcsolatos kötelezettségek nem terhelik. Intézkedésre jogosult közeli hozzátartozó hiányában a temetési hely feletti rendelkezési jog idejének lejártáig a sírjelet, síremléket a Honvédség gondozza tovább. Ezt követően a temető fenntartója által alkalmazott szabályok szerint kell eljárni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a Hősök Parcellájába eltemetett elhunytak síremlékének gondozását a Honvédség továbbra is folytatja.

A net.jogtar.hu oldal teljes egészében szerzői jogvédelem alatt áll. - Copyright Wolters Kluwer Kft. 2015. Minden jog fenntartva!

